

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 38. S. Anastasii Apocrisarii Obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII
A. C. 665.

§. XXXVIII.

S. Anastasii Apocrisarii Obitus.

*Epist. ad
Theod. Att.
S. Max. p. 68*

Anastasius Apocrisarius, S. Maximi Discipulus, a Magistro suo & altero Anastasio avulsus in plures Arces relegatus, & septem mensibus per totam Lazicum Regionem circumductus est. Pedibus incedere cogebatur, seminudus, & propemodum fame sitique emortuus. Tandem viro illo, qui illi Regioni præfuerat, pulso, ejus Successor Gregorius Virum Sanctum humane habuit, misitque in Monasterium, ubi ei omnia ad vitam necessaria largiter suppeditabat. Anastasium invisit Stephanus, Ecclesiæ Jerosolymitanæ thesauro præfectus, qui Lazicam & Provincias vicinas peragrabat, ubique prædicans, quæ esset Doctrina Catholica, & Monothelitarum Hæresis, & calumnias in Anastasium confictas diluens; sed vir bonus in hoc itinere primo die Jan. Indictione octava, anno 667. naturæ concessit. Ex hoc tertio Exilio Anastasius datis ad Theodosium, Presbyterum Gangrensem, & Jerosolymæ Monachum litteris omnia narrat, quæ sibi hucusque evenissent, rogatque, ut sibi Acta Concilii Romæ sub S. Martino Papa celebrati mitteret; quippe, ut etiam in exilio Romanæ Ecclesiæ prodesset, Doctrinam Catholicam omnibus notam

XIX.

tam facere satagebat. Cum ista Episto-
la misit sua ex parte Theodosio Textus
ex S. Hippolyto Episcopo Portuensi pro-
pe Romam & Martyre, quibus duæ in JE-
su Christo Voluntates, & duæ Operatio-
nes asseriebantur.

Sæculum VII
A. C. 665.

Hanc vero Epistolam, quis crederet?
ipse Anastasius industria, quæ prodigio
similis fuit, exaravit; nam cum manu
dextra truncatus fuisset, brachio suo fu-
niculis jungi jussit duos bacillos, quibus
calamum tenebat, atque hac arte plura
alia scripsit. Tandem ad Cœlestia mi-
gravit in Arce Thusuma ad radices mon-
tis Caucasi, editis in vita non paucis mi-
raculis, multisque ad veram Fidem con-
versis. Duos reliquit Discipulos Theo-
dorum & Euprepium fratres, pistoris
Cæsarei filios, qui cum Anastasius primo
in exilium Trapezuntum migrare jube-
retur, Romam fugituri, prope Abydum
comprehensi, & Constantis Typo subscri-
bere recusantes, bonis suis & Dignitati-
bus privantur, flagris cæduntur, & Cher-
sonam in exilium mittuntur. Eupre-
pius natu minor ibidem vigesimo Octo-
bris Indictione decima quarta id est an-
no 670. vitam posuit. Theodorus ali-
quot annis superstes Theodosio Gangren-
si Presbytero ad se invisenti Reliquias
S. Martini Papæ in eodem loco vita fun-
cti scilicet Partem Orarii ejus, & ex ejus

Hypomnest.
p. 80.

U 5 fan-

MS.
ni Di-
ero A-
gatus,
azen-
Pedi-
is, &
rtuus.
præ-
gorius
misti-
ad vi-
t. A-
iæ Je-
, qui
agra-
odri-
Jere-
nctas
e pri-
665.
Exilio
Pres-
lymæ
quæ
ut si-
rtino
ut e-
odes-
s no-
tam

Sæculum VII sandaliis alterum donavit. Miracula
 A. C. 666. quoque, quibus ejusdem Sepulchrum ce-
 lebrabatur, enarravit.

§. XXXIX.

Concilium Emeritanum.

to. 6. Conc.
p. 497.

c. 3.

c. 5.

c. 7.

c. 8.

Sup. Lib.
XXXVIII.
§. 20.

In Hispania duodecim Episcopi Provin-
 ciæ Lusitanæ, Emeritæ Urbe Metro-
 poli, sexto Nov. Recesuisti Regis anno
 decimo octavo, æra 704. seu anno sex-
 centesimo sexagesimo sexto, in Synodo
 congregati viginti Canones condiderunt.
 In primo Fidem suam profitentur. Dein-
 de præcipitur, ut, Rege in castra profe-
 cto, singulis diebus Sanctum Sacrificium
 pro ipso & toto exercitu offerretur. (*)
 Episcopus, si in propria Persona ad Con-
 cilium ire nequeat, non Diaconum mit-
 tat, sed Archipresbyterum suum, aut
 saltem Presbyterum, qui post Episcopos
 federe, & pro illo, qui eum misit, re-
 spondere possit. Episcopus, si a Conci-
 lio abfuerit, in Cellula includatur ad cer-
 tum tempus, & Pœnitentiam agat. Qui-
 libet Episcopus in Ecclesia sua Cathe-
 drali Archipresbyterum, Archidiaconum,

(*) Ejusmodi exemplis convincuntur Prote-
 stantes; non tantum Jesu Christi Corpus in com-
 memorationem Redemptionis nostræ sumere,
 sed etiam ad impetrandas novas a Deo Grati-
 as in Missa illud offerre, antiquissimam Fidelium
 consuetudinem esse.